

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Szczecinie

LSZ – 4101-13-01/2012
P/12/037

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Szczecinie
ul. Jacka Odrowąża 1, 71-420 Szczecin
T +48 91 831 39 00, F +48 91 831 39 66
lsz@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/12/037 - Egzekwowanie należności podatkowych i celnych przez izby celne
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Szczecinie
Kontrolerzy	1. Sylwia Krawczyk, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 82806 z dnia 21.08.2012 r. (dowód: akta kontroli str. 1) 2. Mirela Zając, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 83602 z dnia 05.10.2012 r. (dowód: akta kontroli str. 2)
Jednostka Kontrolowana	Izba Celna w Szczecinie 70-952 Szczecin, ul. Energetyków 55
Kierownik jednostki kontrolowanej	Lidia Mołodecka, Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie (dowód: akta kontroli str. 6)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹ działalność Izby Celnej w Szczecinie² w zakresie egzekwowania należności podatkowych i celnych w latach 2010-2012. Jednakże w toku kontroli stwierdzono przypadki naruszania wewnętrznych procedur dotyczących sposobu prowadzenia czynności egzekucyjnych oraz nieprawidłowości w zakresie dokonywania odpisów należności przedawnionych.

Uzasadnienie oceny ogólnej

W ocenie NIK podjęto realistyczne działania dla poprawy skuteczności egzekwowania należności budżetowych, czego dowodem był wzrost wskaźników skuteczności egzekucji administracyjnej i osiąganie założonych przez Izbę wyników. Wzrosła także wydajność pracy osób zatrudnionych w komórce egzekucyjnej.

Izba wdrożyła działania mające na celu monitorowanie i zapobieganie przedawnieniom należności wprowadzając m.in. „Kartę informacyjną sprawy” umożliwiającą śledzenie terminu przedawnienia należności, co można uznać za przykład dobrej praktyki. Kwoty należności odpisane z uwagi na przedawnienia miały w badanym okresie tendencję spadkową.

Izba aktywnie działała w obszarze definiowania prawnych barier utrudniających organom celnym i podatkowym osiągnięcie lepszych wyników w egzekwowaniu należności budżetowych. Wnioskowała również o ulepszenie funkcjonalności stosowanego w Izbie systemu finansowo-księgowego Zefir trafnie wskazując jego braki.

Pozytywnie ocenia się podjęte współdziałanie z urzędami kontroli skarbowej w stosowaniu instytucji zabezpieczenia należności.

Nie stwierdzono istotnych nieprawidłowości w sposobie prowadzenia przez Izbę czynności windykacyjnych i egzekucyjnych odnoszących się do należności podat-

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² dalej „Izby”

kowych i celnych, w tym przypadków działań niezgodnych z prawem lub zaniechań działań określonych prawem. Sporadyczne nieprawidłowości związane z naruszeniem wewnętrznych procedur, w tym dotyczących pozyskiwania informacji na temat majątku i źródeł dochodów dłużników, działań zmierzających do zajęcia rachunków bankowych i częstotliwości przydzielania tytułów wykonawczych poborcom, nie wpłynęły negatywnie na skuteczność prowadzonej egzekucji i nie spowodowały uszczupień dochodów.

Nieistotne w ujęciu wartościowym nieprawidłowości w zakresie dokonywania odpisów należności przedawnionych nie dotyczyły głównych obszarów podlegających kontroli i nie miały zasadniczego wpływu na kontrolowaną działalność. Nieprawidłowości te miały marginalny wpływ na roczną sprawozdawczość budżetową.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Skuteczność egzekwowania należności podatkowych i celnych. Działania mające na celu poprawę skuteczności egzekwowania należności podatkowych i celnych oraz zapobieganie ich przedawnieniom.

Opis stanu
faktycznego

1. Stan zaległości podatkowych i celnych ogółem oraz (w nawiasie) udział zaległości z lat ubiegłych w zaległościach ogółem wynosił na dzień:

- 31.12.2009 r. – 151.382,5 tys. zł (131.522,6 tys. zł, tj. 86,88%),
- 31.12.2010 r. – 182.112,7 tys. zł (133.098,0 tys. zł, tj. 73,09%) – stan zaległości ogółem w porównaniu do 2009 r. wzrósł o 20,30%,
- 31.12.2011 r. – 254.150,5 tys. zł (160.003,2 tys. zł, tj. 62,96%) – stan zaległości ogółem w porównaniu do 2009 r. wzrósł o 67,89%, w porównaniu do 2010 r. wzrósł o 39,55%,
- 30.06.2011 r. – 226.485,7 tys. zł, (162.539,4 tys. zł, tj. 71,77%),
- 30.06.2012 r. – 275.290,1 tys. zł (242.127,0 tys. zł, tj. 87,95%) – stan zaległości ogółem w porównaniu do 30.06.2011 r. wzrósł o 21,55%.

Dyrektor Izby wyjaśniła, że w przypadku należności celnych występowała tendencja spadkowa zadłużenia (w 2010 r. spadek o 16,71%, w 2011 r. spadek o 7,26%, w 2012 r. I półrocze spadek o 3,62%), natomiast wzrost stanu zaległości ogółem dotyczył należności podatkowych, w tym podatku akcyzowego.

(dowód: akta kontroli str. 19, 214-215)

2. Kwoty zaległości odpisanych z ewidencji księgowej z powodu przedawnienia wyniosły:

- w 2009 r. – 13.347,2 tys. zł,
- w 2010 r. – 8.757,1 tys. zł, w porównaniu do 2009 r. spadły o 34,39%,
- w 2011 r. – 1.537,3 tys. zł, w porównaniu do 2009 r. spadły o 88,48%, w porównaniu do 2010 r. spadły o 82,44%,
- w I półroczu 2011 r. – 774,7 tys. zł, w I półroczu 2012 r. – 660,4 tys. zł, w porównaniu do I półrocza 2011 r. spadły o 14,75%.

Na tendencję spadkową wysokości odpisywanych zaległości w okresie od 2009 do 2012 (I półrocze) zdaniem Dyrektora Izby, wpłynęły m.in.:

- wzrost efektywności egzekucji w kolejnych latach kontrolowanego okresu, co znajduje odzwierciedlenie w odpowiednich wskaźnikach,

- wdrożenie kontroli zarządczej, a w jej ramach analizy ryzyka, monitoring zaległości zagrożonych przedawnieniem oraz wprowadzenie „kart informacyjnych przedawnień”³, co spowodowało większą kontrolę i terminowość odpisywania przedawnionych zaległości. (dowód: akta kontroli str. 20, 216-217)

3. Udział należności, na których dochodzenie Izba nie miała wpływu⁴, w należnościach pozostałych do zapłaty wyniósł na dzień:

- 31.12.2009 r. – 11,94%,
- 31.12.2010 r. – 29,77%, w porównaniu do 31.12.2009 r. wzrósł o 17,83 pkt proc.,
- 31.12.2011 r. – 22,39%, w porównaniu do 31.12.2009 r. wzrósł o 10,45 pkt proc., a w porównaniu do 31.12.2010 r. zmalał o 7,38 pkt proc.,
- 30.06.2011 r. – 30,04%, 30.06.2012 r. – 43,68% w porównaniu do 30.06.2011 r. wzrósł o 13,64 pkt proc.

Dyrektor Izby wyjaśniła, że przyczyną wzrostów ww. udziałów należności w 2010 r. w stosunku do 2009 r. były zmiany u.o.p.⁵, wzrost ilości postępowań upadłościowych i sądowych postępowań egzekucyjnych, w których nastąpił zbieg egzekucji sądowej i administracyjnej, wzrost należności wynikających z decyzji nieostatecznych, w których złożono odwołanie, a także rosnąca świadomość prawna podmiotów wyrażająca się w częstszym skarżeniu wydawanych rozstrzygnięć.

Tendencja spadkowa w 2011 r. w stosunku do 2010 r. dotyczyła głównie należności płatnych w ratach i odroczonech, które wygasły wskutek spełnienia warunków wynikających z rozstrzygnięć dotyczących ułatwień płatniczych. Wzrost w I półroczu 2012 r. w porównaniu do I półrocza 2011 r. dotyczył głównie wzrostu należności płatnych w ratach i odroczonech, a także wynikających z decyzji nieostatecznych.

(dowód: akta kontroli str. 21, 218-219)

4. Udział zaległości⁶ podatkowych i celnych w postępowaniu egzekucyjnym w należnościach pozostałych do zapłaty wyniósł na dzień: 31.12.2009 r. – 71,86%, 31.12.2010 r. – 57,56%, 31.12.2011 r. – 58,44%, 30.06.2011 r. – 54,06%, 30.06.2012 r. – 35,59%.

Udział zaległości w egzekucji prowadzonej w Izbie według stanu na koniec ww. okresów wynosił odpowiednio: 31,99%, 22,39%, 37,53%, 34,43% i 15,59%.

(dowód: akta kontroli str. 21)

5. Udział zaległości, dla których termin płatności upłynął przed co najmniej pięcioma laty⁷ w zaległościach ogółem wyniósł na dzień:

- 31.12.2009 r. – 52,34%,
- 31.12.2010 r. – 72,88%, w porównaniu do 2009 r. wzrósł o 20,54 pkt proc.,
- 31.12.2011 r. – 75,85%, w porównaniu do 2009 r. wzrósł o 23,51 pkt proc., w porównaniu do 2010 r. wzrósł o 2,97 pkt proc.,
- 30.06.2011 r. – 67,97%, 30.06.2012 r. – 78,64%, w porównaniu do 30.06.2011 r. wzrósł o 10,67 pkt proc. (dowód: akta kontroli str. 20)

6. W wyniku postępowania windykacyjnego prowadzonego w stosunku do należności podatkowych i celnych Izba wyegzekwowała:

³ „Karty informacyjnej dotyczącej zaległości podatkowych”, „Karty informacyjnej dotyczącej należności celnych”

⁴ objęte wstrzymaniem wykonania decyzji ostatecznej, płatne w ratach oraz z odroczonym terminem płatności, w postępowaniach ugodowych, układowych, upadłościowych oraz objęte egzekucją sądową, wynikające z decyzji nieostatecznych (bez nadanego rygoru natychmiastowej wykonalności)

⁵ dotyczące m.in. wstrzymania wykonalności decyzji organu I instancji (od 01.01.2009 r. wprowadzono nowy rozdział 16a „Wykonanie decyzji”)

⁶ wg sprawozdawczości resortowej

⁷ mających ponad 5 lat

- w 2009 r. – 1.189,8 tys. zł,
- w 2010 r. – 2.900,9 tys. zł, co stanowiło 243,81% kwoty z roku poprzedniego (wzrost o 1.711,1 tys. zł),
- w 2011 r. – 1.700,8 tys. zł, co stanowiło 58,63% kwoty z roku poprzedniego (spadek o 1.200,1 tys. zł),
- w I półroczu 2012 r. – 218,8 tys. zł.

Przeprowadzona egzekucja zakończyła się wpływem do budżetu państwa następujących kwot należności podatkowych i celnych:

- w 2009 r. – 4.951,0 tys. zł,
- w 2010 r. – 1.970,0 tys. zł, co stanowiło 39,79% kwoty z roku poprzedniego (spadek o 2.981,0 tys. zł),
- w 2011 r. – 2.254,5 tys. zł, co stanowiło 114,44% kwoty z roku poprzedniego (wzrost o 284,5 tys. zł),
- w I półroczu 2012 – 672,8 tys. zł.

Dyrektor Izby wyjaśniła, że głównymi przyczynami spadku kwot wyegzekwowanych w postępowaniu windykacyjnym oraz egzekucyjnym w ww. okresach były:

- wystawianie decyzji określających należności na podmiot, który nie istniał albo nie posiadał żadnego majątku,
- brak źródeł dochodu zobowiązanego oraz ruchomości bądź nieruchomości, z których można byłoby prowadzić skuteczną egzekucję administracyjną.

Dyrektor Izby wskazała, że w przypadku zaległości z tytułu podatku akcyzowego, największa kwota zaległości przypadała na podmioty będące sprawcami przestępstw karno-skarbowych, które doprowadziły do powstania olbrzymich zaległości z tego tytułu. (dowód: akta kontroli str. 18, 221-222)

7. Wskaźnik skuteczności egzekucji⁸ należności podatkowych i celnych kształtował się na poziomie odpowiednio: 1,71% (w 2009 r.), 3,59% (w 2010 r.), 6,48% (w 2011 r.), 1,46% (w I półroczu 2011 r.) oraz 1,65% (w I półroczu 2012 r.).

Wskaźnik ten miał tendencję rosnącą: w 2010 r. w porównaniu do 2009 r. wzrósł o 1,88 pkt proc., w 2011 r. w porównaniu do 2010 r. wzrósł o 2,89 pkt proc., w I półroczu 2012 r. w porównaniu do I półrocza 2011 r. wzrósł o 0,19 pkt proc.

(dowód: akta kontroli str. 23)

8. Wskaźnik realizacji tytułów wykonawczych⁹ dotyczących należności podatkowych i celnych wynosił: 33,15% (w 2009 r.), 39,53% (w 2010 r.), 46,71% (w 2011 r.), 34,28% (w I półroczu 2011 r.) oraz 35,78% (w I półroczu 2012 r.).

Wskaźnik ten był wyższy: w 2010 r. w porównaniu do 2009 r. o 6,38 pkt proc., w 2011 r. w porównaniu do 2010 r. o 7,18 pkt proc., w I półroczu 2012 r. w porównaniu do I półrocza 2011 r. o 1,5 pkt proc. (dowód: akta kontroli str. 23)

9. W latach 2010-2011 w Izbie przyjęto następujące mierniki skuteczności i efektywności egzekucji:

- miernik nr 1 – udział wyegzekwowanych należności¹⁰ objętych tytułami wykonawczymi do ogólnej kwoty zaległości objętych tytułami wykonawczymi,
- miernik nr 2 – udział liczby tytułów wykonawczych załatwionych w stosunku do liczby tytułów wykonawczych do załatwienia,

⁸ Jako proporcja kwoty wyegzekwowanych zaległości w okresie sprawozdawczym do zaległości objętych tytułami wykonawczymi do załatwienia.

⁹ jako proporcja liczby tytułów wykonawczych załatwionych w okresie sprawozdawczym do liczby tytułów do załatwienia

¹⁰ wszystkich należności egzekwowanych przez Izbę

- miernik nr 3 – udział zaległych należności objętych tytułami wykonawczymi w stosunku do ogólnej kwoty zaległych należności.

Wartości uzyskiwanych mierników nr 1 i 3 były wyższe w stosunku do ich wartości planowanej i przekraczały wartości przyjęte do zrealizowania na dzień 31 grudnia roku kalendarzowego przez Ministra Finansów¹¹. Miernik nr 1 wyniósł: w 2010 r. 5,88 (wartość planu 3,6), w 2011 r. 25,67 (wartość planu 4,31). Miernik nr 3 wyniósł: w 2010 r. 68,74 (wartość planu 52,00), w 2011 r. 77,48 (wartość planu 54,00).

Od 01.01.2012 r. miernik nr 3 zastąpiony został w Izbie miernikiem realizacji tytułów wykonawczych (miernik nr 2) odzwierciedlającym udział liczby tytułów wykonawczych załatwionych w stosunku do liczby tytułów wykonawczych do załatwienia oraz wprowadzony został miernik nr 4 - wskaźnik relacji nowopowstałego zadłużenia z tytułu ceł, podatków, grzywien i mandatów do dochodów z ceł, podatków, grzywien i mandatów. Zrealizowana wartość miernika nr 4 w I półroczu 2012 r. wyniosła 4,32.

(dowód: akta kontroli str. 24)

10. Relacja liczby zrealizowanych tytułów wykonawczych (obejmujących należności podatkowe i celne) do liczby osób zatrudnionych w Wydziale Egzekucji wykazała rosnącą wydajność pracy w tej komórce i przedstawiała się następująco: w 2009 r. – 47,60; w 2010 r. – 53,83 (wzrost w porównaniu do 2009 r. o 6,23), w 2011 r. – 65,86 (wzrost w porównaniu do 2010 r. o 12,03), w I półroczu 2011 r. – 36,28, w I półroczu 2012 r. – 39,58 (wzrost w porównaniu do I półrocza 2011 r. o 3,3).

Porównując rok 2010 z 2009 oraz rok 2011 z 2010 stwierdzono, że nastąpił wzrost relacji kwot wyegzekwowanych należności podatkowych i celnych w stosunku do poniesionych wydatków na wynagrodzenia osób zatrudnionych w Wydziale Egzekucji (wzrost odpowiednio z 1,0 do 1,6 i z 1,6 do 1,7, tj. wzrost o 60% oraz o 6,25%). Natomiast w I półroczu 2012 r. relacja ta wyniosła 0,9 (i w porównaniu do I półrocza 2011 r. zmalała o 55%).

(dowód: akta kontroli str. 26, 27)

11. Relacja liczby tytułów wykonawczych do zrealizowania obejmujących należności podatkowe i celne do liczby zatrudnionych w Wydziale Egzekucji wyniosła: w 2009 r. – 143,59, w 2010 r. – 136,17, w 2011 r. – 140,99, w I półroczu 2011 r. – 106,9, w I półroczu 2012 r. – 110,61.

Wskaźnik obciążenia pracą w tej komórce kształtował się w latach 2010-2011 na zbliżonym poziomie. Natomiast w I półroczu 2011 r. oraz I półroczu 2012 r. wskaźnik ten wykazywał niższe wartości.

Relacja kwoty należności podatkowych i celnych objętych tytułami wykonawczymi do zrealizowania w stosunku do liczby zatrudnionych w Wydziale Egzekucji kształtowała się następująco:

- w 2009 r. – 3.603,0 tys. zł,
- w 2010 r. – 2.868,5 tys. zł (nastąpił spadek w stosunku do 2009 r. o 20,39%),
- w 2011 r. 1.810,7 tys. zł (nastąpił spadek w stosunku do 2010 r. o 36,88%),
- w I półroczu 2011 r. – 4.899,9 tys. zł, w I półroczu 2012 r. – 1.856,1 tys. zł (nastąpił spadek w stosunku do I półrocza 2011 r. o 62,12%).

Przyczyną tendencji spadkowej była zmniejszająca się w poszczególnych latach kwota należności podatkowych i celnych objętych tytułami wykonawczymi do zrealizowania¹².

(dowód: akta kontroli str. 32, 33)

¹¹ wg zarządzenia Nr 18 z 21 maja 2010 r. Ministra Finansów określającego strategię działania Służby Celnej na lata 2010 – 2015 miernik I wynieść miał w 2010 r. 3,60, w 2011 r. 4,31; miernik III wynieść miał w 2010 r. 52,00, w 2011 r. 54,00.

¹² przeciętne zatrudnienie kształtowało się na zbliżonym poziomie: od 11,47 do 13,27

12. Analiza skuteczności egzekwowania należności podatkowych i celnych prowadzona była w Izbie w ramach kontroli funkcjonalnej oraz zarządczej. Zidentyfikowano zasadnicze ryzyka realizacji zadania „Podniesienie skuteczności prowadzonych postępowań egzekucyjnych”, tj.: brak majątku zobowiązanego lub brak informacji o majątku zobowiązanego oraz opóźnienie w przekazywaniu orzeczeń do egzekucji. W celu eliminacji tego ryzyka, Dyrektor Izby wystąpiła (27.03.2012 r.) do urzędów celnych oraz komórek orzecznich Izby o przekazywanie do Wydziału Egzekucji orzeczeń w terminach umożliwiających skuteczne prowadzenie egzekucji. W celu przyspieszenia pozyskiwania danych o zobowiązanym podjęto inicjatywę przyznania funkcjonariuszom z Wydziału Egzekucji dostępu do Centralnej Bazy Danych Pesel, a także dostępu do Centralnego Rejestru Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników „SeRCe”.

Dyrektor Izby wyjaśniła, że analiza przyczyn przedawnienia należności w Izbie prowadzona była każdorazowo przy przygotowywaniu danych do sprawozdań sporządzanych na potrzeby Ministerstwa Finansów (Departamentu Służby Celnej). Wyodrębniono cztery przyczyny przedawnień: 1) brak miejsca zamieszkania i majątku na terenie Polski, 2) brak majątku podlegającego egzekucji, 3) upadłość firmy (z masy upadłości nie ma środków na pokrycie długu), 4) inne przyczyny przedawnienia (m.in. brak umowy o współpracy w dochodzeniu należności pomiędzy Polską, a krajem miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego).

W celu identyfikacji zagrożeń związanych z przedawnieniem należności w Izbie sporządzono: wykaz spraw zagrożonych przedawnieniem w 2012 r. (na wzór lat ubiegłych), które podlegają stałemu monitoringowi, kwartalne¹³ sprawozdania z podjętych działań jako reakcji na zidentyfikowane ryzyka.

Ponadto w maju 2012 r. wprowadzono w Referacie ds. Wierzyciela „Kartę informacyjną sprawy”, informującą m.in. o dacie, w której upływa termin na dochodzenie należności w drodze egzekucji.

W celu usprawnienia procesu przydziału tytułów wykonawczych poborcom wystąpiono, odpowiednio: 8.06.2012 r. i 13.09.2012 r., do Koordynatora systemu finansowo-księgowego Zefir Izby oraz do Krajowego Koordynatora Systemu Zefir z wnioskiem o utworzenie w systemie nowej funkcji umożliwiającej sporządzanie raportów, które umożliwią wygenerowanie listy tytułów wykonawczych z danego rejonu egzekucyjnego oraz tytułów nieprzydzielonych do służby w okresie ostatnich 3 miesięcy. Ponadto Izba wystąpiła z propozycją utworzenia w ramach systemu Zefir nowej funkcji, która pozwalałaby na automatyczne generowanie z programu zagrożonych przedawnieniem należności oraz należności, co do których upłynął termin na dochodzenie, co zmniejszyłoby ryzyko przedawnienia i usprawniło proces odpisów.

(dowód: akta kontroli str. 103-105)

13. Dyrektor Izby wyjaśniła, że mając na uwadze konieczność zwiększenia skuteczności wykonywania zobowiązań podatkowych, poleciła podległym urzędem celnym opracowanie procedur w zakresie stosowania instytucji zabezpieczenia zobowiązań podatkowych na majątku podatnika w trybie art. 33 u.o.p. Przyjęto, że komórki kontroli przedsiębiorców w ramach prowadzonych kontroli:

- badać będą jedynie występowanie „sztywnych” przesłanek wskazujących na uzasadnioną obawę niewykonania zobowiązania podatkowego poprzez ustalenie, czy kontrolowany podmiot zalega z zobowiązaniami publicznoprawnymi,
- ustalać będą z urzędem skarbowym ewentualne podejmowanie przez kontrolowane podmioty czynności polegających na zbywaniu majątku,

¹³ zgodnie z wytycznymi zawartymi w decyzji nr 97 Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie z dnia 17 października 2011 r. w sprawie funkcjonowania systemu kontroli zarządczej w Izbie Celnej w Szczecinie i wpisane do Rejestru Ryzyka Operacyjnego Izby Celnej w Szczecinie

- stosować będą zamiennie instytucję rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji. Dyrektor Izby zawarła (1.03.2010 r.) z Dyrektorem Urzędu Kontroli Skarbowej¹⁴ w Szczecinie porozumienie o współpracy. Obligowało ono do przekazywania:
- przez Dyrektora UKS, w przypadku formułowania wniosku o dokonanie zabezpieczenia, niezbędnych informacji co do przybliżonej kwoty zobowiązania, informacji o zgromadzonych dowodach, z których wynika, że zobowiązanie może nie zostać wykonane, składnikach majątku, które mogą być przedmiotem zabezpieczenia,
- przez Dyrektora Izby informacji (co kwartał) o wpłatach dotyczących spraw przekazywanych przez UKS, bądź w przypadku braku wpłat, informacji o podejmowanych czynnościach.

W okresie od 1.01.2010 r. do 30.06.2012 r. organy kontroli skarbowej zwróciły się z 5 wnioskami o przeprowadzenie postępowań zabezpieczających. Wydane zostały 3 decyzje zabezpieczające. W pozostałych 2 przypadkach¹⁵ urząd celny bezskutecznie zwracał się do UKS o przedłożenie dowodów na okoliczność ustalenia przybliżonej kwoty zobowiązania oraz istnienia przesłanek dla wydania decyzji o zabezpieczeniu¹⁶. (dowód: akta kontroli str. 106-108)

Dyrektor UKS w Szczecinie poinformował (29.10.2012 r.), że w latach 2010-2012 (I półrocze) jedynie w I półroczu 2012 r. złożono 2 wnioski do Urzędu Celnego o dokonanie zabezpieczenia na majątku w związku z należnościami podatkowymi i celnymi. Wnioskowano o zabezpieczenie kwoty 2.636,92 tys. zł. Po 30 czerwca 2012 r. wnioskowano o zabezpieczenie kwoty 213,86 tys. zł. Z wnioskiem o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji (przekazywanych do urzędu celnego) wystąpiono jeden raz w 2010 r. w przypadku zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym (na kwotę 2.719,90 tys. zł). Należności budżetowe wynikające ze zobowiązań podatkowych (w podatku akcyzowym i VAT) wymierzonych decyzjami Dyrektora UKS wynosiły ogółem: w 2010 r. – 42.696,58 tys. zł, w 2011 r. – 11.004,94 tys. zł, w 2012 r. (do 30.06.) – 3.609,94 tys. zł, a po 30.06.2012 r. – 13.082,78 tys. zł. Dyrektor UKS poinformował ponadto, że decyzje przekazywane do urzędu celnego stanowiły niewielki udział procentowy, a decyzje i wnioski o zabezpieczenie kierowane były także do właściwych urzędów skarbowych.

(dowód: akta kontroli str. 650-654)

14. Izba zgłaszała do Departamentu Administracji Podatkowej Ministerstwa Finansów propozycje zmian do ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji¹⁷ wskazując m.in. na konieczność zmiany art. 5 § 1 pkt 4 u.p.e.a., art. 34 u.p.e.a., art. 36 § 1 u.p.e.a. (z uwagi na proponowaną zmianę w art. 61 u.p.e.a.), art. 62 i 63 u.p.e.a., art. 64c § 6 u.p.e.a.

Pismem z dnia 15.09.2010 r. Izba zgłosiła do Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów propozycje zmian do ustawy z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne w zakresie:

- art. 65 poprzez zapis, że kolejne zastosowanie środka egzekucyjnego przerywa bieg terminu przedawnienia (ujednolicenie przepisów z u.o.p.),
- wprowadzenia unormowania, że przerwa biegu przedawnienia następuje w związku z prowadzonym postępowaniem upadłościowym,
- możliwości egzekwowania zobowiązania po upływie terminu przedawnienia w przypadku dokonania zabezpieczenia zobowiązania hipoteką.

¹⁴ dalej UKS

¹⁵ wniosek Dyrektora UKS w Zielonej Górze z 28.04.2010 r. oraz wniosek Dyrektora UKS w Szczecinie z 11.04.2012 r.

¹⁶ Dyrektor UKS w Szczecinie wydał decyzje określające zobowiązanie podatkowe, wobec czego odstąpiono od prowadzenia postępowania w przedmiocie zabezpieczenia zobowiązania.

¹⁷ ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r., poz. 1015), dalej u.p.e.a.

W piśmie Izby z 30.09.2011 r., skierowanym do Departamentu Polityki Podatkowej Ministerstwa Finansów, zgłoszono wątpliwości interpretacyjne dotyczące art. 70 § 1 i § 4 u.o.p. z uwagi na stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niekonstytucyjności przepisu art. 70 § 6 pkt 1 u.o.p. (dowód: akta kontroli str. 36-39)

15. Funkcjonujący od połowy 2009 r. motywacyjny system wynagradzania funkcjonariuszy Służby Celnej zatrudnionych w komórkach egzekucyjnych¹⁸ za osobiste wykonywanie czynności w zakresie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych u zobowiązanego, wprowadził miesięczny dodatek w wysokości do 50% uposażenia zasadniczego funkcjonariusza, a jego wysokość uzależniona została od terminowości i efektywności podjętych działań oraz rodzaju prowadzonych spraw. Szczegółowe zasady przyznawania miesięcznego dodatku poborcom zostały określone w decyzji Nr 60 Dyrektora Izby z 18 listopada 2009 r.¹⁹ zmienionej decyzją Nr 75 Dyrektora Izby z 30 czerwca 2011 r.

Dyrektor Izby wskazała, że zgodnie z ww. decyzją wartość dodatku otrzymywanego przez poborców ustalana jest w oparciu o kwotę ściągniętą bezpośrednio od zobowiązanego w gotówce. Skutkowało to zwiększonym poborem należności i wpływało na poprawę efektywności egzekucji. Wskazuje na to rosnąca systematycznie wartość wskaźnika efektywności egzekucji należności ogółem: w 2009 r. – 3,01%, w 2010 r. – 5,88%, w 2011 r. – 25,67%, w tym należności podatkowych i celnych: w 2009 r. – 1,71%, w 2010 r. – 3,59%, w 2011 r. – 6,48%.

Wynagrodzenia poborców były zróżnicowane stosownie do osiągniętych efektów finansowych (kwot odzyskanych). Dodatki wypłacone poborcom - w porównaniu do ich przeciętnego wynagrodzenia - stanowiły w 2010 r. 10,74%, w 2011 r. 16,42%, w I półroczu 2012 r. 20,63% (w I półroczu 2011 r. 17,97%).

(dowód: akta kontroli str. 28-31, 109-110, 1033-1034)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności Izby w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Izby w zakresie skuteczności egzekwowania należności podatkowych i celnych oraz podejmowania działań mające na celu jej poprawę oraz zapobieganie przedawnieniom należności.

2. Postępowania windykacyjne i egzekucyjne. Działania mające na celu zapobieganie przedawnieniom zaległych należności.

Opis stanu
faktycznego

1. Badaniem prawidłowości postępowań windykacyjnych i egzekucyjnych objęto należności główne zobowiązanych wynoszące na dzień 30.06.2012 r. 167.923,1 tys. zł, co w relacji do kwoty zaległości netto podatkowych i celnych ogółem wynoszącej 237.184,4 tys. zł²⁰ stanowiło 70,8%. Liczba dłużników, których zaległości objęto badaniem wyniosła 36. Kwota zaległości (wg stanu na 30.06.2012 r.) objęta zbadanymi tytułami wykonawczymi wyniosła 109.404,09 tys. zł, co w relacji do kwoty należności objętych postępowaniem egzekucyjnym ogółem wynoszącej 141.490,77 tys. zł²¹ stanowiło 77,3%. Ponadto zbadano czynności podejmowane wobec 12

¹⁸ Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 października 2009 r. w sprawie warunków otrzymywania dodatków do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy celnych oraz wysokości tych dodatków (Dz.U. Nr 181, poz.1409) uchylone z dniem 18.04.2011 r.; Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 2011 r. w sprawie warunków otrzymywania dodatków do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy celnych oraz wysokości tych dodatków (Dz.U. Nr 81, poz.442).

¹⁹ w sprawie ustalania wysokości dodatków do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy celnych osobiście wykonujących czynności w zakresie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych u zobowiązanego

²⁰ obliczonej jako średnia arytmetyczna kwoty zaległości wg stanu na dzień 31.12.2010 r., 31.12.2011 r. i 30.06.2012 r.

²¹ obliczonej jako średnia arytmetyczna kwoty należności objętej postępowaniem egzekucyjnym ogółem wg stanu na ww. dni

dłużników z tytułu odpowiedzialności osób trzecich (kwota zbadanych tytułów wykonawczych wyniosła 41.791,76 tys. zł.) Ogółem zbadano 113 tytułów wykonawczych.

(dowód: akta kontroli str. 720-730, 774-863)

2. Kontrola wykazała (na badanej próbie dłużników) że działania windykacyjne Izby, obejmujące wszelkie czynności do chwili doręczenia zobowiązanemu tytułu wykonawczego lub doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego, były prawidłowe z uwagi na to, że:

- ujmowane w tytułach wykonawczych kwoty zaległości odpowiadały kwotom wynikającym z ewidencji księgowej, tj. z systemu ZEFIR moduł „Egzekucja”,
- sposób wystawiania upomnień i tytułów wykonawczych był zgodny z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r.²²,
- upomnienia²³ i tytuły wykonawcze wystawiano bez zbędnej zwłoki.

Ponadto nie stwierdzono opóźnień w działaniach komórek odpowiedzialnych za wprowadzenie kwot należności podatkowych i celnych do systemu Zefir, które mogłyby mieć wpływ na opóźnienia w wystawianiu tytułów wykonawczych.

(dowód: akta kontroli str. 774-861)

3. Stan należności pozostałych do zapłaty, w stosunku do których nie podjęto w Izbie żadnych czynności na dzień 31.12.2010 r. i 31.12.2011 r. oraz 30.06.2012 r. wyniósł odpowiednio 264,2 tys. zł, 8.235,9 tys. zł i 513,5 tys. zł. Ustalono, że kwoty te dotyczyły decyzji znajdujących się zarówno w Wydziale Rozliczeń Cel i Podatków jak i w Wydziale Egzekucji Izby.

Należności, w stosunku do których nie podjęto czynności w Wydziale Rozliczeń Cel i Podatków wg stanu na koniec ww. okresów wynosiły odpowiednio 251,9 tys. zł, 8.223,6 tys. zł i 497,5 tys. zł. Ustalono, że były to należności, które:

- na koniec okresu sprawozdawczego zostały uregulowane przez zobowiązanych i wpłynęły na rachunek bankowy Izby (nie wystąpiła konieczność wystawienia upomnienia); należności te wynosiły: 57,2 tys. zł, 5.504,2 tys. zł i 212,7 tys. zł,
- nie zostały uregulowane przez zobowiązanych w trakcie kolejnych dni i zostały bez zbędnej zwłoki przekazane do Wydziału Egzekucji (celem wystawienia upomnień i tytułów wykonawczych); należności te wynosiły: 189,6 tys. zł, 2.718,6 tys. zł i 83,0 tys. zł,
- zostały odpisane jako przedawnione (po uprzednim prowadzeniu egzekucji i stwierdzeniu jej bezskuteczności lub wskutek braku możliwości wszczęcia egzekucji); należności te wynosiły: 5,1 tys. zł, 0,8 tys. zł i 0,02 tys. zł,
- miały związek z decyzjami, których wykonanie wstrzymano po dniu 30.06.2012 r. i wynosiły 201,79 tys. zł.

Należności, w stosunku do których nie podjęto czynności w Wydziale Egzekucji (nie wystawiono upomnienia ani tytułu wykonawczego) na dzień 31 grudnia 2010 r. i 2011 r. oraz 30 czerwca 2012 r. wynosiły 12,3 tys. zł, 12,3 tys. zł i 16,0 tys. zł. Kwota 12,3 tys. zł (występująca w 2010 i 2011 r.) dotyczyła osoby fizycznej nieznannej z miejsca pobytu, wobec której Izba podejmowała działania zmierzające do pozyskania niezbędnych informacji. Zaległość ta – jako przedawniona – została odpisana 9.02.2012 r. Kwota 16,0 tys. zł (z I półrocza 2012 r.) dotyczyła również osoby fizycznej nieznannej z miejsca pobytu. Decyzja określająca zaległość podatkową wpłynęła do Wydziału Egzekucji 27.06.2012 r. Wniosek o udostępnienie danych

²² w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541 ze zm)

²³ tytuły wykonawcze bez upomnień wystawiano na podstawie § 13 pkt 1 ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r.

z bazy PESEL skierowano 28.06.2012 r. Do dnia zakończenia kontroli miejsce pobytu dłużnika nadal nie było znane.

Bieżące przekazywanie spraw do Wydziału Egzekucji świadczyło o systematycznym kontrolowaniu terminowości zapłaty zobowiązań celnych i podatkowych.

(dowód: akta kontroli str. 743-761)

4. Wszczęcie egzekucji administracyjnej następowało z chwilą doręczenia zobowiązanemu tytułu wykonawczego lub doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego, jeżeli to doręczenie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.

Wskutek zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej lub z uwagi na właściwość miejscową czynności egzekucyjne prowadzone były także - w odniesieniu do wszystkich lub do części badanych tytułów wykonawczych - przez obce organy egzekucyjne.

W przypadku 7 (z 48) dłużników nie doszło do wszczęcia egzekucji z uwagi na: brak możliwości ustalenia adresu zamieszkania 2 dłużników będących osobami fizycznymi (pomimo ponawiania prób w tym zakresie), nieistnienie 1 podmiotu zobowiązanego (spółki z o.o.), zapłatę należności przez 3 dłużników przed wystawieniem tytułu wykonawczego i przez 1 dłużnika przed doręczeniem tytułu.

W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego Izba jako wierzyciel podejmowała czynności skierowane na ustalenie majątku lub źródeł dochodów dłużników celem ponownego wszczęcia egzekucji.

(dowód: akta kontroli str. 774-861)

Sposób i tryb przymusowego ściągania należności i stosowanie w tym celu środków egzekucyjnych oraz zasady przydziału tytułów wykonawczych do służby poborcom określono w Decyzji Nr 25 Dyrektora Izby z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie organizacji pracy poborców w Izbie.

(dowód: akta kontroli str. 762-773)

Analiza stosowania środka egzekucyjnego jakim jest zajęcie rachunku bankowego wykazała, że w badanej próbie 48 dłużników i 113 tytułów wykonawczych, w przypadku posiadania przez Izbę informacji o numerze konta bankowego zobowiązanego, zawiadomienia o zajęciu rachunku realizowano każdorazowo. Jeżeli posiadane informacje okazywały się nieaktualne lub w ogóle nie posiadano takich informacji kierowano zawiadomienia o zajęciu rachunku do wielu central bankowych – w ilości od 3 do 24 banków²⁴. Ilość kierowania zawiadomień do banków nie była w Izbie sformalizowana. W § 6 pkt 9 Decyzji Nr 25 Dyrektora Izby wskazano wyłącznie na konieczność dokonywania zajęcia wybranych rachunków bankowych w przypadku, gdy zaległość zobowiązanego przekracza kwotę 50.000 zł.

Stwierdzono, że kierowanie zawiadomień o zajęciu rachunku do lokalnych banków spółdzielczych występowało sporadycznie (w przypadku 2 dłużników).

Dyrektor Izby wyjaśniła, że decyzja o wyborze ilości zajęć i konkretnych banków podejmowana jest indywidualnie przez funkcjonariusza prowadzącego sprawę. Naczelnik Wydziału Egzekucji, w ramach prowadzonej kontroli funkcjonalnej, dokonuje kontroli podejmowanych działań, w tym także w zakresie kierowanych do banków zajęć wierzytelności. Dyrektor Izby podała, że najczęściej wybiera się banki największe i cieszące się dużą popularnością.

(dowód: akta kontroli str. 774-861, 876, 895-896)

²⁴ do 3 banków w 2 przypadkach, do 4 w 1 przypadku, do 7 w 2 przypadkach, do 8 w 1 przypadku, do 9 w 1 przypadku, do 10 w 2 przypadkach, do 12 w 1 przypadku, do 14 w 1 przypadku, do 24 w 1 przypadku.

W celu wyegzekwowania zaległych należności Izba (jako wierzyciel) kierowała także do zobowiązanych wezwania do uregulowania zaległości wraz z informacją, że brak wpłaty spowoduje skierowanie wniosku do KRS o dokonanie wpisu do rejestru dłużników niewypłacalnych (w 10 przypadkach z 48), a następnie wnioskowała w tej sprawie. Kierowanie wniosków do KRS w sprawie wpisu do ww. rejestru nie jest ustawowym obowiązkiem wierzyciela.

Dyrektor Izby wyjaśniła, że sankcję tą nakłada się na nierzetelne podmioty priorytetowo w sprawach, w których do wyegzekwowania pozostają duże kwoty należności lub należności zagrożone są przedawnieniem.

(dowód: akta kontroli str. 774-861, 876, 895-898)

Kierowanie zapytań do KRUS²⁵ w sprawie uzyskania danych osobowych nie było obowiązkowe. W zbadanych sprawach wnioski do KRUS skierowano w przypadku 4 dłużników.

(dowód: akta kontroli str. 774-861, 876, 896-897)

Ponadto analiza prawidłowości i rzetelności prowadzenia czynności egzekucyjnych wykazała, że:

1) systematycznie analizowano tytuły wykonawcze obejmujące zaległości z lat ubiegłych (w celu niedopuszczenia do ich przedawnienia), tytuły na podstawie których nie wszczęto egzekucji, nie dokonano czynności egzekucyjnych, nie zastosowano środków egzekucyjnych. Umożliwiały to raporty generowane z systemu Zefir m.in. na potrzeby sprawozdawczości dla Departamentu Administracji Podatkowej Ministerstwa Finansów z zakresu efektywności egzekucji.

(dowód: akta kontroli str. 864-873, 909, 911-914, 918-956)

2) dokonywano oceny skuteczności egzekucji wobec dłużnika w celu przekazania komórkom wymiarowym urzędów celnych informacji wskazujących na potrzebę podjęcia postępowań o odpowiedzialności osób trzecich. W zbadanych sprawach 12 dłużników (z 48) było osobami trzecimi, którym zaległości określono w drodze decyzji przenoszących odpowiedzialność. Ponadto w przypadku 2 dłużników będących spółkami z o.o. wszczęto postępowania w sprawie przeniesienia odpowiedzialności na byłych członków zarządu tychże spółek.

Dyrektor Izby wyjaśniła, że postępowanie w kierunku przeniesienia odpowiedzialności na osoby trzecie jest inicjowane co do zasady przez organ wierzyciela. Natomiast odpowiedzialność za monitorowanie terminów dotyczących możliwości wydania takiej decyzji przenosi się na organ podatkowy (właściwy urząd celny).

W zbadanych sprawach nie stwierdzono przypadków zawinionego przez Izbę zaniechania działań w tym zakresie.

(dowód: akta kontroli str. 864-873, 875, 892-895)

3) dokonywano oceny skuteczności egzekucji prowadzonej przez obcy organ egzekucyjny w oparciu o korespondencję przesyłaną w indywidualnych sprawach pomiędzy wierzycielem i organem egzekucyjnym.

(dowód: akta kontroli str. 909, 914-917)

W zbadanej próbie dłużników nie stwierdzono występowania spraw, w których nie podjęto żadnych działań lub podjęto działania błędne; spraw, w których doszło do rażącej opieszałości w podejmowaniu kolejnych czynności egzekucyjnych. Nie stwierdzono także dopuszczenia do przedawnienia zaległych zobowiązań z winy Izby.

²⁵ Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Zaległości podatkowe i celne wyegzekwowane w wyniku podejmowanych przez organ egzekucyjny działań zmierzających do zastosowania lub zrealizowania różnych środków egzekucyjnych – w badanej próbie tytułów – wyniosły ogółem 582,3 tys. zł (co stanowiło 0,38% kwoty należności głównej objętej badanymi tytułami wg stanu na dzień 30.06.2012 r.).

Kwoty należności głównych, które uległy przedawnieniu na ww. dzień wyniosły 95,5 tys. zł. Powodem przedawnienia był brak majątku dłużnika.

(dowód: akta kontroli str. 774-863)

5. Oceniając realizację wniosków pokontrolnych skierowanych po kontroli P/06/028 „Egzekwowanie zaległości podatkowych i celnych przez Służbę Celną” stwierdzić należy, że Izba podjęła działania zmierzające do zapewnienia terminowego prowadzenia postępowań egzekucyjnych. Nie stwierdzono wystąpienia przedawnień zawnionych brakiem działań Izby. Wzrost zaległości podatkowych i celnych w badanym okresie nastąpił z przyczyn, na które Izba nie miała wpływu. Nie stwierdzono uchybień dotyczących terminowości przekazywania akt sprawy do komórki egzekucji.

(dowód: akta kontroli str. 214-215, 774-861)

Realizując wniosek NIK w sprawie skierowania na drogę sądową powództwa o uznanie za bezskuteczną umowę renty zawartej przez osobę fizyczną Izba skorzystała z alternatywnych możliwości podjęcia działań przeciwko zobowiązanemu.

(dowód: akta kontroli str. 718, 901-902)

Oceniając sposób i stopień realizacji wniosku dotyczącego terminowego prowadzenia ewidencji księgowej, w tym dokonywania odpisów przedawnionych należności, NIK bierze pod uwagę fakt, że na dzień 30.06.2006 r. łączna kwota odpisanych z opóźnieniem przedawnień wyniosła 12.447,2 tys. zł.²⁶

W okresie kontrolowanym kwota odpisów dokonanych z opóźnieniem (opisanych na stronach od 15 do 18 niniejszego wystąpienia) wyniosła na dzień: 30.06.2010 r. – 1.309,00 tys. zł, 30.06.2011 r. – 92,64 tys. zł, 30.06.2012 r. – 195,36 tys. zł. Łącznie, tj. w trzech analizowanych półroczach, kwota ta wyniosła 1.597,00 tys. zł, co stanowiło 20,3% zbadanej kwoty odpisów (7.851,48 tys. zł).

W odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne NIK z 2007 r. Dyrektor Izby²⁷ poinformowała o zobowiązaniu Naczelnika Wydziału Egzekucji do niezwłocznego przygotowywania wniosków o wyrażenie zgody na odpis należności przedawnionych. W toku kontroli ustalono, że wniosek NIK nie został w pełni zrealizowany, ponieważ 20% należności przedawnionych i nieodpisanych w terminie wykazywano w księgach rachunkowych jako należności Izby do wyegzekwowania, co było niezgodne ze stanem faktycznym.

(dowód: akta kontroli str. 632-649, 712-719, 1023-1032)

Kontrola wykazała, że w badanym okresie dane zamieszczane w informacjach składanych do Ministerstwa Finansów z zakresu wpływów i wysokości zaległości były zgodne z danymi zamieszczanymi w sprawozdaniach budżetowych, które były zgodne z zapisami w systemie finansowo-księgowym Zefir.

(dowód: akta kontroli str. 14-17)

6. W latach 2010-2012 (do 30.06.) w Izbie nie były prowadzone kontrole zewnętrzne mające związek z zakresem przedmiotowym kontroli NIK.

²⁶ pkt 4 wystąpienia pokontrolnego NIK z dnia 07.02.2007 r.

²⁷ pismo z dnia 11.05.2007 r. znak 420000-WEG-093-1/07

Referat Kontroli Wewnętrznej i Przeciwdziałania Korupcji Izby również nie prowadził instytucjonalnych kontroli wewnętrznych w Wydziale Egzekucji.

(dowód: akta kontroli str. 957-973)

Ustalono, że w 2010 r. audytorzy wewnętrzni Izby²⁸ przeprowadzili zadanie audytowe pn. „Efektywność prowadzonego postępowania egzekucyjnego”. Audytorzy zbadali 3 obszary: stosowanie standardów kontroli finansowej, skuteczność i efektywność działania Wydziału Egzekucji i Referatu ds. Wierzyciela oraz funkcjonalność systemu Zefir jako narzędzia wykorzystywanego do sporządzania sprawozdań (z wyłączeniem sprawozdań budżetowych). Badanie dotyczyło spraw realizowanych w 2009 r. W sprawozdaniu (z 1.06.2010 r.) z przeprowadzonego zadania audytowego zawarto 10 zaleceń. Sposób wykonania zaleceń był przedmiotem czynności sprawdzających audytorów w 2012 r. W notatce informacyjnej z przeprowadzonych czynności (z 29.06.2012 r.) w odniesieniu do 9 zaleceń stwierdzono ich wykonanie, natomiast co do 1 zalecenia – dotyczącego działań komórek merytorycznych urzędów celnych – zaproponowano przeprowadzenie czynności doradczych bezpośrednio w urzędach.

(dowód: akta kontroli str. 974-1022)

7. Izba Skarbowa w Szczecinie w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 23 § 3a u.p.e.a. przekazywała wytyczne, zalecenia oraz dodatkowe wskazówki dotyczące zasad prowadzenia postępowania egzekucyjnego w administracji m.in. w trakcie organizowanych przez Dyrektora Izby Skarbowej szkoleń, w których udział brali przedstawiciele Izby (funkcjonariusze wyznaczeni przez Dyrektora Izby).

Izba Skarbowa zaprosiła osoby nadzorujące egzekucję administracyjną w Izbie na naradę instruktazową, która odbyła się 15.12.2009 r. Organ nadzoru wydał wówczas m.in. polecenie przeprowadzenia szkolenia dla pracowników realizujących zadania poborcy. Szkolenie takie przeprowadzono w Izbie 29.12.2009 r., o czym organ nadzoru został poinformowany pismem z 11.01.2010 r.

W ramach sprawowanego nadzoru Dyrektor Izby Skarbowej przesłał (17.01.2011 r.), celem ujednolicenia orzecznictwa, pismo Ministerstwa Finansów²⁹ w sprawie zbiegu egzekucji administracyjnej z egzekucją sądową, wskazując jednocześnie, że - jako organ nadzoru - zajmuje analogiczne stanowisko do zaprezentowanego w powołanych w piśmie uchwałach w odniesieniu do zbiegu egzekucji organów administracyjnych.

Ponadto Dyrektor Izby Skarbowej realizując zadania organu nadzoru rozpatrywał skargi na czynności egzekucyjne oraz - jako organ II instancji - rozpoznawał wszystkie środki zaskarżenia przysługujące zobowiązanym w prowadzonych postępowaniach egzekucyjnych. Wydawane przez organ nadzoru rozstrzygnięcia w indywidualnych sprawach co do zasady potwierdziły prawidłowość prowadzonych przez Dyrektora Izby postępowań egzekucyjnych, dlatego w badanym okresie nie kierowano do Dyrektora Izby indywidualnych zaleceń czy wytycznych.

Z uwagi na wątpliwości dotyczące rozliczania kosztów egzekucyjnych w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych, Dyrektor Izby wystąpiła 16.08.2012 r. do Dyrektora Izby Skarbowej, jako organu nadzoru, o zajęcie stanowiska w kwestii stosowania art. 64c § 9, § 10 i § 11 u.p.e.a. Do dnia zakończenia kontroli NIK nie uzyskano odpowiedzi.

(dowód: akta kontroli str. 39-40)

²⁸ Wieloosobowe Stanowisko Audytu Wewnętrznego

²⁹ z dnia 23.12.2010 r. nr AP13/033/954/10/FAR/10967

1. W obszarze badania prawidłowości i rzetelności prowadzenia czynności egzekucyjnych wobec 48 dłużników³⁰, w tym w szczególności stosowania wewnętrznych procedur, stwierdzono, że:

- w przypadku zobowiązanego id-n12007803 nie kierowano wniosków o udostępnienie danych do ZUS³¹ (w okresie 2010-2012 - do 30.06.) w związku z badanymi tytułami wykonawczymi. Z wnioskiem takim Izba wystąpiła 23.08.2012 r. Działanie takie było niezgodne z § 6 ust. 3 pkt 8 Decyzji Nr 25 Dyrektora Izby (z 13.04.2010 r.), który stanowi o pozyskiwaniu informacji każdorazowo z urzędu skarbowego, ZUS i KRS (w przypadku osób prawnych);
- w przypadku dłużnika id-t42172631 z zawiadomieniem o zajęciu rachunku bankowego w jednym banku wystąpiono 26.03.2012 r. (data wysłania pisma) i nie wystąpiono do innych central banków (w związku z badanymi tytułami), chociaż tytuły wykonawcze wystawiono 8.04.2011 r. Działanie takie było niezgodne z § 6 ust.3 pkt 9 Decyzji Nr 25 Dyrektora Izby, który stanowi o jednoczesnym stosowaniu różnych środków egzekucyjnych w jak najszerszym zakresie;
- w przypadku dłużnika id-t42174150 Izba nie kierowała w badanym okresie żadnych zawiadomień o zajęciu rachunków bankowych do central banków (w związku z badanymi tytułami). Działanie takie było niezgodne z ww. § 6 ust.3 pkt 9 Decyzji Nr 25 Dyrektora Izby;
- w przypadku dłużników będących osobami trzecimi (id-t42202735 oraz id-t42202740) wystawione tytuły wykonawcze były przydzielone poborcy 20.09.2011 r, a następnie dopiero 13.02.2012 r., tj. po upływie prawie 5 miesięcy, chociaż wcześniej przydzielano je poborcy w okresach co 3 miesiące. Działanie takie było niezgodne z § 6 ust. 6 Decyzji Nr 25 Dyrektora Izby, który stanowi, że przydział tytułów poborcy odbywać się miał nie rzadziej niż raz na kwartał, każdorazowo gdy zastosowane środki okazywały się nieskuteczne lub były skuteczne w niewielkim stopniu.

Z wyjaśnień Dyrektora Izby wynika, że:

- na wcześniejszym etapie postępowań egzekucyjnych – w roku 2009 - organ egzekucyjny kierował zapytania do ZUS, podejmował działania zmierzające do zajęcia rachunków bankowych wysyłając zawiadomienia do 14 wybranych central bankowych,
- w badanym okresie organ egzekucyjny kierował zawiadomienia o zajęciu rachunków bankowych do 14 wybranych central bankowych jednak w oparciu o najstarsze tytuły wykonawcze,
- w prowadzonych postępowaniach kierował się ekonomią postępowania lub zmieniał taktykę działań.

Ponadto, stwierdzono, że:

- w przypadku zobowiązanego id-t42174150 Izba wystąpiła do ZUS o udostępnienie danych. W odpowiedzi ZUS z 31.03.2011 r. (data wpływu) zawarto informację o płatniku składek, tj. o pracodawcy dłużnika. Zawiadomienie o zajęciu wynagrodzenia za pracę skierowano do pracodawcy pismem wysłanym 7.07.2011 r., czyli po upływie ponad 3 miesięcy;
- w przypadku dłużnika id-t42003046 Izba wystąpiła do urzędu skarbowego o udostępnienie danych, który w odpowiedzi z 10.06.2010 r. (data wpływu) przekazał informację o numerze konta bankowego dłużnika. Zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego wysłano 26.08.2010 r., tj. po ponad 2 miesiącach. Ponadto Izba skierowała zawiadomienia (24.12.2010 r.) o zajęciu rachunków bankowych jeszcze do 2 banków po kolejnych 4 miesiącach i do 1 banku powtórnie (15.09.2011 r.) po upływie

³⁰ w tym 12 dłużników z tytułu odpowiedzialności osób trzecich

³¹ Zakład Ubezpieczeń Społecznych

ponad roku i nie skierowała w badanym okresie zawiadomień do innych central banków (w związku z badanymi tytułami).

Dyrektor Izby wyjaśniła, że organ egzekucyjny mając wiedzę o wcześniejszym etapie postępowań egzekucyjnych w obu przypadkach w pierwszej kolejności przydzielił tytuły wykonawcze do służby poborcy.

(dowód: akta kontroli str. 777-790, 820-824, 851-853, 874-875, 881-889)

2. Kontrola wykazała, że dane w sprawozdaniach rocznych za 2010 i 2011 r. były zgodne z danymi z ewidencji księgowej. Jednakże dane w ewidencji księgowej (dotyczące wysokości należności na koniec danego roku budżetowego) nie były zgodne ze stanem faktycznym, ponieważ w wartościach tych ujęte były kwoty, które uległy przedawnieniu. Dokumentuje to wynik badania odpisów należności przedawnionych. Kontrolą objęto odpisy przedawnionych należności w I półroczu 2010 r. (6.578,14 tys. zł), w I półroczu 2011 r. (650,77 tys. zł) oraz I półroczu 2012 r. (622,57 tys. zł)³².

(dowód: akta kontroli str. 632-649)

Stwierdzono, że z opóźnieniem dokonano odpisów w księgach rachunkowych części należności przedawnionych. Spośród 270³³ zbadanych odpisów 66 (24,4%) na łączną kwotę 1.597 tys. zł (stanowiącą 20,3% wartości zbadanych odpisów) dokonano w innym roku niż rok, w którym doszło do przedawnienia należności. Tym samym około 80% odpisów należności przedawnionych Izba ujęła we właściwych okresach sprawozdawczych i bez zbędnej zwłoki.

(dowód: akta kontroli str. 661-672)

W ocenie NIK opóźnienia te były w wielu przypadkach uzasadnione czynnikami zewnętrznymi, na które Izba nie miała wpływu, takimi jak: długotrwała korespondencja z Ministerstwem Finansów (w przypadku zobowiązanych będących obcokrajowcami), skomplikowane pod względem prawnym sytuacje dłużników solidarnych wymagające sporządzania opinii prawnych, oczekiwanie na informacje z sądów lub obcych organów egzekucyjnych. Sprawy uzasadnionych obiektywnie odpisów dokonanych z opóźnieniem dotyczyły kwoty ogółem 182,63 tys. zł (w tym: w 2010 r. – 74,66 tys. zł, w 2011 r. – 12,18 tys. zł, w 2012 r. – 95,78 tys. zł). Dla pozostałej kwoty (1.414,37 tys. zł) odpisów dokonanych z opóźnieniem nie znajduje się uzasadnienia. Za nieprawidłowe uznać należy szczególnie dokonywanie odpisów w pierwszych miesiącach danego roku bieżącego (2010, 2011 lub 2012) należności przedawnionych w okresie minionym (odpowiednio w 2009, 2010 i 2011 r.) w przypadku, gdy istniała możliwość zaksięgowania ich do roku poprzedniego z uwagi na termin sporządzenia sprawozdania rocznego Rb-27 dla izb celnych jako organu podatkowego i dysponenta środków budżetu państwa (odpowiednio do 8 i 2 lutego), tj. przed upływem tych terminów, bowiem księgi rachunkowe były otwarte. Wnioski o dokonanie odpisów należności przedawnionych (podatkowych i celnych) złożone do dnia 8 i 2 lutego obejmowały kwotę ogółem 273,84 tys. zł (w tym: w 2010 r. – 226,36 tys. zł, w 2011 r. – 2,33 tys. zł, w 2012 r. – 45,15 tys. zł).

(dowód: akta kontroli str. 661-672)

Przyczyną nieprawidłowości było przyjęcie w Izbie wewnętrznej procedury³⁴ umożliwiającej przygotowanie wniosku i dokonanie odpisu „niezwłocznie ale nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia przedawnienia należności wynikającego z dokumentów lub w terminie nieprzekraczającym 3 miesięcy od pozyskania ostatniej informacji o okolicznościach mających wpływ na liczenie terminu przedawnienia”. Co prawda procedura ta mówiła o działaniu niezwłocznym, co potwierdziło niemal 80% prawi-

³² ogółem 7.851,48 tys. zł

³³ odpowiednio w I półroczu: 2010 r. 115, w 2011 r. 81, w 2012 r. 74

³⁴ Polecenie służbowe Naczelnika Wydziału p. Barbary Synkowskiej w „Zeszytach poleceń służbowych” Wydziału Egzekucji z dnia 28.08.2006 r.

dłowych odpisów, jednakże wydłużenie terminu na dokonywanie odpisów przedaw-
nień do 3 miesięcy – w przypadkach dotyczących przełomu roku budżetowego -
praktycznie dawało możliwość ujmowania kwot przedawnionych należności do nie-
właściwych okresów sprawozdawczych. (dowód: akta kontroli str. 226-228)

Zaznaczyć trzeba, że poddane kontroli wnioski Referatu ds. Wierzyciela o odpis
przedawnionej należności w nieznaczej części (na kwotę 123,86 tys. zł³⁵) zostały
sporządzone z naruszeniem procedury wewnętrznej, tj. bez uzasadnienia przekro-
czono 3-miesięczny termin sporządzenia stosownego wniosku.

(dowód: akta kontroli str. 246-248)

W ocenie NIK stosowana procedura była niezgodna z obowiązującymi przepisami
i zasadami dotyczącymi sprawozdawczości budżetowej oraz rachunkowości.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości³⁶ do
ksiąg rachunkowych okresu sprawozdawczego należy wprowadzić, w postaci zapi-
su, każde zdarzenie, które nastąpiło w tym okresie sprawozdawczym. Księgi zamy-
ka się na dzień kończący rok obrotowy, nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia
zaistnienia tego zdarzenia (art. 12 ust. 2 pkt 1 u.o.r.).

Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie spra-
wozdawczości budżetowej³⁷ stanowią, że sprawozdanie roczne sporządza się za
rok budżetowy (§ 19 ust. 4 r.s.b.). W Instrukcji sporządzania sprawozdań budżeto-
wych w zakresie budżetu państwa stanowiącej załącznik nr 37 do r.s.b. ustalono
zasady dotyczące określania wysokości należności izb celnych (jako organów po-
datkowych) i dysponentów środków budżetu państwa w sprawozdaniu rocznym Rb-
27 (§ 8 pkt 1 i 3 r.s.b.). Zasady te reguluje § 9 ust. 2 pkt 2 i 5 r.s.b.³⁸.

Zasady odnoszące się do sposobu ujmowania należności w sprawozdaniach budże-
towych obligują do wykazywania tylko tych kwot, które są należne, tj. takich, które
mogą być (wcześniej lub później) egzekwowane. Należności przedawnione nie mo-
gą być egzekwowane, więc nie powinno się ich wykazywać w żadnej z kolumn na-
leżności. Nie mogą sztucznie zawyżać stanu należności (głównych i odsetek). Kwoty
należności, które ulegają przedawnieniu w danym roku budżetowym winny być – co
do zasady - odpisane z ksiąg rachunkowych tego roku, ponieważ przestają być kwo-
tami należnymi. Konstrukcja kolumny "należności", w której ujmuje się saldo począt-
kowe powiększone o kwoty przypisów i pomniejszone o kwoty odpisów, wskazuje,
że przypisy i odpisy winny dotyczyć zdarzeń danego roku budżetowego.

Zasady sprawozdawczości budżetowej są skorelowane z zasadami ujmowania zda-
rzeń w księgach rachunkowych. Zdarzeniem (prawnym i faktycznym) jest przedaw-
nienie.

Skutkiem opisanych nieprawidłowości było zniekształcenie rocznej sprawozdawczo-
ści budżetowej. Niemniej jednak stopień tego zniekształcenia nie był istotny. Udział
kwot należności przedawnionych odpisanych z opóźnieniem (w I półroczu: 2010 r. –
1.309,00 tys. zł, 2011 r. – 92,64 tys. zł, 2012 r. – 195,36 tys. zł) w stosunku do ogół-
nej kwoty zaległości netto w tym okresie (w I półroczu: 2010 r. – 145.155,2 tys. zł,

³⁵ w I połowie 2010 r. 68,01 tys. zł, w I połowie 2011 r. 45,97 tys. zł oraz w I połowie 2012 r. 9,88 tys. zł

³⁶ Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 ze zm., dalej u.o.r.

³⁷ Dz. U. Nr 20, poz. 103, dalej r.s.b.

³⁸ - w kolumnie "należności" wykazuje się: salda początkowe (należności pozostałe do zapłaty zmniejszone o nadpłaty),
powiększone o kwoty przypisów z tytułu dochodów budżetowych, których termin płatności przypada na dany rok budżetowy,
po zmniejszeniu o kwoty odpisów,
- w odpowiednich kolumnach salda końcowego (11-13) wykazuje się należności pozostałe do zapłaty, w tym zaległości netto
(należności pozostałe do zapłaty, których termin zapłaty minął i mogą być egzekwowane) oraz nadpłaty,
- w kolumnie "zaległości netto" nie należy wykazywać m.in. zaległości płatnych w ratach (jeżeli termin spłaty raty nie minął),
odroczonej (w przypadku gdy odroczonej termin płatności nie minął), kwot objętych wstrzymaniem wykonania decyzji oraz
zaległości objętych postępowaniem ugodowym, układowym lub restrukturyzacyjnym.

2011 r. – 226.485,7 tys. zł, 2012 r. – 275.290,1 tys. zł) wynosił odpowiednio 0,9%, 0,04% i 0,07%. Ponadto nieprawidłowości wyrażone w ujęciu wartościowym nie dotyczyły uszczupień dochodów objętych badaniem.

(dowód: akta kontroli str. 661-672, 1030-1031)

NIK podziela zdanie Dyrektora Izby, że wprowadzenie dodatkowej funkcjonalności systemu Zefir, pozwalającej na automatyczne generowanie z programu należności, których termin dochodzenia upłynął mogłoby usprawnić proces odpisów.

(dowód: akta kontroli str. 38)

Przygotowywanie wniosków o stwierdzenie przedawnienia należności należało w Izbie³⁹ do zadań Referatu ds. Wierzyciela (Wydziału Egzekucji).

Wszystkie wnioski o odpis kierowane przez Referat ds. Wierzyciela do Dyrektora Izby były akceptowane przez Naczelnika Wydziału Egzekucji albo Kierownika Referatu ds. Wierzyciela oraz Z-cę Dyrektora Izby (Głównego Księgowego), z dopiskiem: „zgoda”.

(dowód: akta kontroli str. 648-649)

Obszerne wyjaśnienia w sprawie dokonywania odpisów Dyrektor Izby ostatecznie zreasumowała następująco: „(...) Kontrolowany zbudował odmienną tezę opartą na fakcie, iż dzień przygotowania wniosku stwierdzającego przedawnienie należności stanowi zdarzenie, które winno być ujęte w księgach rachunkowych i sprawozdawczości budżetowej roku budżetowego, w którym zdarzenie to nastąpiło. Wniosek stwierdzający przedawnienie należności (mający cechy dokumentu księgowego) jest dowodem księgowym stwierdzającym dokonanie operacji gospodarczej i stanowiącym podstawę zapisów w księgach rachunkowych. (...)”.

Dyrektor Izby przywołała w wyjaśnieniach następujący przepis:

„(...) W myśl § 2 ust. 2 pkt 7 zarządzenia nr 54 Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie zasad rachunkowości i planów kont dla organów podatkowych podległych Ministrowi Finansów, w zakresie poboru i rozliczania podatków, opłat, wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednostek spółek Skarbu Państwa oraz innych niepodatkowych należności budżetowych, do których ustalania lub określania są uprawnione organy podatkowe (Dz.Urz. MF nr 15, poz. 62), do dokumentowania wygaśnięcia zobowiązania podatkowego służą dokumenty informujące o przedawnieniu, o którym mowa w art. 70 i 71 Ordynacji podatkowej.(...)”.

Zdaniem NIK ww. przepis nie potwierdza „odmiennej tezy” przyjętej przez Izbę. Wniosek o dokonanie odpisu jest z całą pewnością wewnętrznym dowodem księgowym i informuje o przedawnieniu, a ściślej mówiąc o wygaśnięciu zobowiązania. Data sporządzania wniosku nie jest jednak tożsama z datą powstania przedawnienia. Wniosek jest tylko dokumentem opisującym kiedy i dlaczego doszło do przedawnienia należności. Dlatego właśnie winien być sporządzany niezwłocznie.

Ponadto Dyrektor Izby w wyjaśnieniach stwierdziła, że: przepisy prawa dotyczące instytucji przedawnienia określają wyłącznie materialnoprawny termin na dochodzenie należności oraz przesłanki wpływające na jego bieg. Brak jest natomiast unormowań, które regulowałyby kwestie terminów i trybu stwierdzania faktu przedawnienia należności oraz ich odpisów. Wobec braku ustawowych rozwiązań w tym zakresie, w tut. Izbie Celnej wprowadzono tryb, na podstawie którego stwierdzenie przedawnienia należności dokonuje się w terminie 3 miesięcy, liczonych od dnia prze-

³⁹ Zgodnie z Decyzją Nr 61 Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ustalenia Regulaminu organizacyjnego Izby oraz zgodnie z Decyzją Nr 14 Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie z dnia 31 stycznia 2011 r. w sprawie ustalenia Regulaminu organizacyjnego Izby (odpowiednio par. 33 ust. 2 pkt 14 oraz par. 34 ust. 2 pkt 14 Regulaminu).

dawnienia lub od dnia uzyskania ostatniej, koniecznej informacji o zdarzeniu wpływającym na bieg przedawnienia. Niniejszy tryb w formie procedury wewnętrznej z 28.08.2006 r. został zamieszczony w „Zeszytach poleceń służbowych”.

(dowód: akta kontroli str. 1023-1032)

W ocenie NIK regulacje prawne (u.o.r. i r.s.b) są wystarczające i kompletne.

Uwagi dotyczące
badanej działalności

Opisane sporadyczne nieprawidłowości w zakresie działań podejmowanych w celu stosowania środków egzekucyjnych jakimi są zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego wskazują na to, że Izba mogła pełniej korzystać z możliwości zajmowania rachunków bankowych kierując zawiadomienia do większej ilości central bankowych, w tym do lokalnych banków spółdzielczych.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Izby w zakresie prowadzenia postępowań windykacyjnych i egzekucyjnych oraz działań mających na celu zapobieganie przedawnieniom zaległych należności. Sporadyczne nieprawidłowości związane z naruszeniem wewnętrznych procedur Izby w zakresie pozyskiwania informacji na temat majątku i źródeł dochodów dłużników, działań zmierzających do zajęcia rachunków bankowych i częstotliwości przydzielania tytułów wykonawczych poborcom, nie miały negatywnego wpływu na skuteczność prowadzonych czynności egzekucyjnych i nie spowodowały uszczupień dochodów lub przedawnienia się należności.

Stwierdzone nieprawidłowości w zakresie terminowości sporządzania wniosków o odpis należności przedawnionych i dokonywania odpisów w niewłaściwych okresach sprawozdawczych nie dotyczyły głównego obszaru podlegającego kontroli i nie miały zasadniczego wpływu na kontrolowaną działalność. Nieprawidłowości te miały wpływ na ocenę sposobu i stopnia realizacji jednego z wniosków pokontrolnych NIK, dotyczącego kontroli nr P/06/028.

IV. Uwagi i wnioski

W ocenie NIK istnieje potrzeba doprecyzowania - w ramach kontroli zarządczej – procedur i praktycznie przyjętych zasad działania w zakresie terminowości i poprawności dokonywania odpisów należności przedawnionych.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli Najwyższa Izba Kontroli nie formułuje wniosków w zakresie objętym kontrolą.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ust. 1 i 2 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Dyrektora Delegatury NIK w Szczecinie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Szczecin, dnia grudnia 2012 r.

Kontrolerzy:
Sylwia Krawczyk
Główny specjalista kontroli państwowej

.....
Podpis

Mirela Zając
Starszy inspektor kontroli państwowej

.....
Podpis

Dyrektor
Delegatury NIK w Szczecinie
Andrzej Donigiewicz

.....
Podpis